

Αριθμός απόφασης 1801/2017
Αριθ. Πρωτ. 2885/2015

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(Εκουσία Δικαιοδοσία)

Συγκροτήθηκε από τη δικαστή, Ειρηνοδίκη, Ηρακλείου [REDACTED]
[REDACTED] που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ηρακλείου,
με τη σύμπραξη της γραμματέως [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 15-12-2016, για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

**ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ : 1) [REDACTED] του Εμμανουήλ, κατοίκου
Ηρακλείου, οδός [REDACTED], 2) [REDACTED]
συζύγου Γεωργίου το γένος Γεωργίου και της [REDACTED]
κατοίκου Ηρακλείου, οδός [REDACTED] οι οποίοι
παραστάθηκαν με την πληρεξούσια δικηγόρο τους [REDACTED]
[REDACTED]**

**ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την
επωνυμία [REDACTED] που εδρεύει στην
Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της [REDACTED]**

**2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED]
A.E.» που εδρεύει στην Αθήνα [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, η
οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της [REDACTED]
[REDACTED]**

**3) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED]
A.E.» που εδρεύει στην Αθήνα [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα,
ως ειδική διάδοχος της Κυπριακής Δημόσιας Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης
με την επωνυμία «[REDACTED]» όπως
μετονομάσθηκε η τράπεζα με την επωνυμία [REDACTED]**

PUBLIC CO LTD», νομίμως εκπροσωπούμενη, οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της [REDACTED]

4) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα [REDACTED] που εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

5) Ελληνικό Δημόσιο, νομίμως εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό των Οικονομικών, που εκπροσωπήθηκε από τον Δικαστικό Πληρεξούσιο ΝΣΚ [REDACTED]

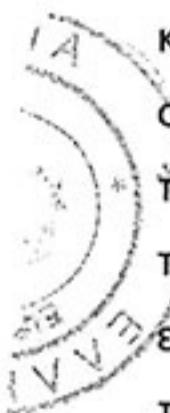
Οι αιτούντες με την από 31-12-2015 αίτησή τους, που απευθύνθηκε στο Δικαστήριο αυτό (αρ. Πρωτ 2885/31-12-2015), ζητούν να γίνει δεκτή για όσους λόγους αναφέρονται σε αυτή. Δικάσιμος για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε η δικάσιμος, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας κατά την οποία νόμιμα εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου (αρ. 17) και ακολούθησε συζήτηση, όπως σημειώνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αρ. 6847Ε/3-2-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών [REDACTED], αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην τέταρτη των καθ' ων. Η τελευταία ωστόσο, δεν εμφανίστηκε κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του οικείου πινακίου, ούτε εκπροσωπήθηκε νόμιμα από πληρεξούσιο δικηγόρο, και συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 Ν 3994/2011, ΦΕΚ 165Α/25-07-2011 και η οποία παραπάνω διάταξη, κατά επιταγή του νόμου έχει εφαρμογή σε όσες υποθέσεις εκκρεμούν κατά την θέση σε ισχύ του νόμου και δεν έχουν συζητηθεί ακόμη).

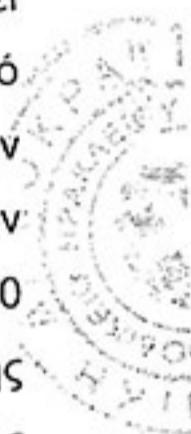
Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρ. 747 παρ. 2, 118 ΚΠολΔ και 1 επ. Ν.3869/2010 συνάγεται ότι η αίτηση του άρθρ. 4 παρ. 1

N.3869/2010 για να είναι ορισμένη πρέπει να αναφέρει ότι ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας και ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του. Περαιτέρω, στην αίτηση πρέπει να περιέχεται ακριβής περιγραφή της οικογενειακής κατάστασης του οφειλέτη (έγγαμος ή μη, προστατευόμενα μέλη), όπως και το συνολικό ύψος των βιοτικών του αναγκών, δίχως όμως να χρειάζεται ανάλυση των επιμέρους στοιχείων του κόστους αυτών. Εξάλλου, η ανωτέρω αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει: α) κατάσταση της περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, εφόσον υπάρχει, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών. Εκτός των ως άνω αναφερομένων, ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της εν λόγω αίτησης. Ως εκ τούτου, ο χρόνος κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, η κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων του αιτούντος κατά τον χρόνο δανεισμού του, η αιτία του δανεισμού αυτού και οι μηνιαίες δόσεις που κατέβαλλε, όπως και το πώς περιήλθε ο οφειλέτης σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμών, δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης, αλλά ζητήματα κρίσεως κατόπιν απόδειξης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση N.3994/2011, ο οποίος αντικατέστησε το άρθρ. 236 ΚΠολΔ, ΜΠρΗρακλείου 21/2013 ΕΔΥΠ 1/2014 σελ. 17 επτ., ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012, ΜΠρΠειρ 141/2014, ΕιρΠειρ 60/2012, Ειρ.Ακράτας 7 και 8/2012 αδημ., ΕιρΝικαίας 39/2012 ΝΟΒ 2012/1444, ΕιρΚορίνθου 67/2012 Α' Δημοσίευση NOMOS, Βενιέρης-Κατσάς «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 Για Τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα», Νομική Βιβλιοθήκη, 2011, σελ. 137 και Εισήγηση Αθ. Κρητικού με τίτλο «Αοριστία της κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 αιτήσεως του οφειλέτη περί υπαγωγής του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010» στο από 28ης-30η/01/2013 Σεμινάριο ΕΣΔΙ με θέμα «Ζητήματα Ερμηνείας και Εφαρμογής των Νόμων α) 3869/2010 και β) 4055/2012 αρμοδιότητας Ειρηνοδικείων», σελ. 8-10). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρ. 388 ΑΚ, σε συνδυασμό με την αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από την διάταξη του άρθρ. 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη και την επαναφορά της ισορροπίας μεταξύ των μερών, αφού ληφθεί υπόψη η παροχή εκείνη που διαταράχθηκε, λόγω διαφόρων απρόβλεπτων περιστατικών, χωρίς να παραβλέπεται η ασφάλεια

των συναλλαγών και γενικότερα του Δικαίου. Περαιτέρω, η υπερχρέωση των πολιτών και ο εξ αυτής αποκλεισμός τους από την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα οδήγησε στην θέσπιση του Ν.3869/2010, με σκοπό την απελευθέρωση των οφειλετών από την κατάσταση παραγωγικής αδράνειας και εγκλωβισμού στην οποία έχουν περιέλθει. Ο ως άνω Νόμος αποβλέπει στην δυνατότητα να δοθεί δεύτερη ευκαιρία στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για επανένταξη στην κοινωνική και οικονομική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010 και ΕιρΑκράτας 7 και 8/2012 ό.π.). Βασικότερες αιτίες υπερχρέωσης θεωρούνται η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων από τραπεζικές εταιρείες, οι ατυχείς προγραμματισμοί, αλλά και τυχόν απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών. Οι επαχθείς για τις πιστώτριες συνέπειες από την υπαγωγή των αιτούντων στο Ν.3869/2010 συνιστούν, βέβαια, επέμβαση στις απαιτήσεις τους, οι οποίες όμως διαμορφώθηκαν σε υψηλά σε σχέση με το ύψος του χορηγηθέντος κεφαλαίου ποσά, λόγω των επιτοκίων που ισχύουν στον χώρο της καταναλωτικής πίστης, με συνέπεια την υπερχρέωση των πολιτών, που καθιστά αναγκαία τη μείωση των απαιτήσεών τους αυτών ή/και την επιμήκυνσή τους, ώστε να εξασφαλιστεί στους οφειλέτες ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης και να μπορέσουν αυτοί να επανενταχθούν στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα· κάτι που αποτελεί σκοπό του Νόμου και εξυπηρετεί το γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, το οποίο υπερτερεί αυτού των πιστωτριών τραπεζών (βλ. ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012 ό.π. και Ειρλάρισας 65/2013 αδημ.). Απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή του αιτούντος στις διατάξεις του Ν.3869/2010 είναι αυτός να έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, σύμφωνα με τις επιταγές της παρ. 1 του άρθρ. 1 του ανωτέρω Νόμου. Αδυναμία, άλλωστε, συνιστά όχι απαραίτητα κάποιο έκτακτο γεγονός, όπως πρόβλημα υγείας, αλλά και παράγοντες όπως αστοχία σχετικά με τις οικονομικές δυνατότητες του δανειολήπτη και ατυχείς προγραμματισμοί (βλ. ΕιρΠάρου 82/2013 αδημ.). Σε αδυναμία πληρωμών βρίσκεται και ο οφειλέτης, ο οποίος καταβάλλει όλα του τα χρέη αλλά δεν μπορεί να καλύψει επαρκώς και με αξιοπρέπεια τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Αυτή πρέπει να εξετάζεται

υπό το πρίσμα της αξιοπρεπούς διαβίωσης και σε περίπτωση μη κάλυψης αυτής, η κάλυψη των απαιτήσεων των πιστωτών δεν αναιρεί την περιέλευσή τους σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (ΕιρΝ.Ιωνίας 6/2011, ΕιρΕλευσ. 12/2012, ΕιρΗρακλ 24/2012, ΕιρΣπερχ 15/2012). Περαιτέρω, μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμών υπάρχει, όταν ο οφειλέτης αδυνατεί να παρακολουθήσει το ληξιπρόθεσμο των χρεών του και να προβεί στη σχετικώς άμεση ικανοποίησή τους. Περαιτέρω, ο Νομοθέτης δεν επιδιώκει την ένταξη στην διαδικασία του Ν.3869/2010 των οφειλετών εκείνων που καρπώθηκαν οφέλη από την υπερχρέωσή τους και βρέθηκαν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών με έντονη την δική τους υπαιτιότητα.

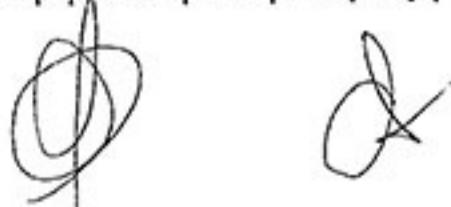
Σύμφωνα με το άρθρο 236 του ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22 παρ. 5 του Ν3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση...να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρ. 741 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, ο οποίος επιβάλλει και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης, επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρ. 115 παρ. 3 ΚΠοΔ) εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και του αιτήματος αυτής (βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36/1601, ΕφΑΘ 2735/2000, 4462/2002, 2188/2008 ΝΟΜΟΣ και ενδεικτικά ΕιρΚορίνθου 121/2012 ΝΟΜΟΣ).

Επομένως στην εκούσια δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση ή με τις προτάσεις του κατά τη συζήτηση (άρθ. 238 και 256 ΚΠολΔ) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη, ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα

πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο, που η μεταβολή δεν βλάπτει τα συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας, δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (βλ. ΕφΑθ 1639/2007, ΑΠ 640/2003 ΕλλΔη 45,1347, ΕιρΠατρών 25/2013, ΕιρΚορινθ 121/2012, ΕιρΚαβ 161/2012, ΕιρΛαυρ 193/2012 ΝΟΜΟΣ).

Εφόσον επομένως το αντικείμενο της υποθέσεως στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διάγνωση κάποιας έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών, ώσπου να καταστεί η υπόθεση ώριμη για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 745 ΚΠολΔ). Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων, που συνιστούν τις προϋποθέσεις του ζητούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Επιπλέον, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης (βλ. ΕφΑθ 2735/2000, 4462/2002, 2188/2008 ΝΟΜΟΣ και Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρ. 747, παρ. 7). Για το λόγο αυτό εξάλλου, στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, εφαρμόζεται το ανακριτικό (άρθρα 744 και 759 παρ. 3 ΚΠολΔ) και όχι το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθρα 745 και 765 ΚΠολΔ). Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται (βλ. ΕιρΚαβάλας 161/2012 ΝΟΜΟΣ).

Ακολούθως σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν 3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών

περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περίπτωση χρόνιας χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλου μέλους της οικογένειας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη βιοτικών στοιχειωδών αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας.

Με την υπ' αριθ. 2885/2015 κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες επικαλούμενοι έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις πιστωτριες, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητούν τη ρύθμιση των χρεών τους, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλουν με σκοπό την απαλλαγή τους απ' αυτά.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση, η οποία είναι πλήρως ορισμένη απορριπτόμενου του αντίθετου ισχυρίσμού των μετεχουσών στη δίκη 1ης, 2ης και 3ης των πιστωτριών τραπεζών, αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των αρθ. 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν 3869/2010), εφόσον τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο προδικασία, με την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και η αίτηση κατατέθηκε εμπρόθεσμα εντός της εξάμηνης προθεσμίας από την αποτυχία του συμβιβασμού (κατ' άρ. 2, παρ. 1, εδ. α' Ν3869/2010), κατετέθησαν εμπρόθεσμα τα σχετικά έγγραφα στη γραμματεία του Δικαστηρίου (άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου παραπάνω νόμου), επιδόθηκε η αίτηση εμπρόθεσμα στις καθ' ων (κατ' άρ. 5, εδ. α' Ν3869/2010) και δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση των αιτούντων για ρύθμιση των χρεών τους στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας (άρθρο 13 παρ. 2 του άνω νόμου), ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή τους για ουσιαστικούς λόγους, είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9 και 11 του Ν 3869/2010, πλην του αιτήματος να απαλλαγούν οι αιτούντες από το υπόλοιπο των οφειλών τους, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις και για το λόγο αυτό θα πρέπει το εν λόγω αίτημα να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ.1 του Ν 3869/2010, το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αιτήσεως του οφειλέτη-αιτούντος, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των

υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρ. 4, παρ. 1 του Ν 3869/2010. Η αίτηση για απαλλαγή από υπόλοιπα χρεών κοινοποιείται στους πιστωτές (κατ' άρθρο 11, παρ. 1 του Ν 3869/2010) και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών. Άλλωστε, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρ. 69 ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτώς. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη.

Οι πληρεξούσιες δικηγόροι της πρώτης πιστώτριας, της δεύτερης και της τρίτης που παραστάθηκαν στη δίκη, αρνούνται την ένδικη αίτηση και προβάλλουν, τόσο με δήλωση που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά όσο και με τις εμπρόθεσμα και νομότυπα κατατιθέμενες προτάσεις τους, εκτός από τους ισχυρισμούς που άπτονται της ουσίας και θα εξετασθούν, εν συνεχείᾳ, 1) την ένσταση απαραδέκτου του δικογράφου λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης λόγω εμπορικής ιδιότητας, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι ο πρώτος των αιτούντων, Γεώργιος Φιτσάκης από το 1994 ήταν αποκλειστικός κύριος φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσης, το οποίο οδηγούσε ο ίδιος, χωρίς την πρόσληψη άλλου προσωπικού, εργαζόμενος με τον προσωπικό του μόχθο, και εκτελούσε υπηρεσίες οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων, στην Κρήτη και προς τον Πειραιά. Το δε εισόδημά του ήταν περισσότερο αμοιβή για τη σωματική του εργασία παρά εμπορικό κέρδος με την καθιερωμένη έννοια του όρου (1/2015 ΕιρΠάρου, 90/2008ΝΣΚ). Έτσι, χαρακτηρίζεται ως μικρέμπορος, ο οποίος νομιμοποιείται στην άσκηση της αίτησης του Ν. 3869/2010, 2) την ένσταση δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη, αφού δεν νοείται δολιότητα κατά την ανάληψη του δανείου αλλά μόνο κατά το διάστημα μετά την ανάληψή του. Εξάλλου ο δανειολήπτης που αιτείται τη λήψη δανείου δεν έχει τη δυνατότητα να υποχρεώσει τον πιστωτή του να αποδεχθεί την πρότασή του. Περαιτέρω, η δικηγόρος της πρώτης πιστώτριας πρόβαλε 3) την ένσταση ανειλικρινούς δήλωσης, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί καθόσον τα μη δηλωθέντα αυριτικά εισοδήματα στα οποία αναφέρεται η

πιστώτρια αφορούν, όπως ομολογεί και η ίδια, σε παλαιότερα εκκαθαριστικά της εφορίας που δεν καταλαμβάνουν τη δήλωση ειλικρίνειας κατ' άρθρο 10 ν. 3869/2010. Ακόμα, η δικηγόρος της δεύτερης και της τρίτης πιστώτριας πρόβαλε 4) την ένσταση επιλογής πιστωτή, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί καθώς το δικαστήριο δύναται να ρυθμίσει και αυτήν μέχρι την περάτωση της παρούσας δίκης, αφού δεν βλάπτονται οι λοιποί πιστωτές του οφειλέτη (αρ. 744ΚΠοΔ). Ο δικηγόρος του πέμπτου των καθών πρόβαλε 5) την ένσταση ότι οι οφειλές αφορούν οφειλές του ΦΠΑ που δεν μπορούν να υπαχθούν στο Ν. 3869/2010, η οποία πρέπει να απορριφθεί καθώς, σύμφωνα με το αρ. 8 του ν.4337/2015 η μη απόδοση ΦΠΑ είναι αδίκημα όταν υπερβαίνει τις 50.000ευρώ.

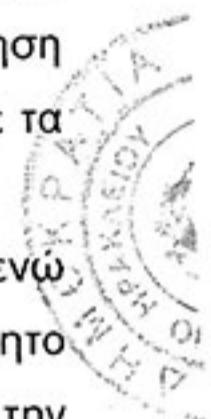
Από την χωρίς όρκο κατάθεσης της δεύτερης των αιτούντων, από όλα τα έγγραφα, που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και από όλη την αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Οι αιτούντες είναι σύζυγοι και έχουν τρία ενήλικα τέκνα. Ο πρώτος των αιτούντων ήταν κατά την κατάθεση της αίτησης 68 ετών. Από το 1994 ήταν αποκλειστικός κύριος φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσης, το οποίο οδηγούσε ο ίδιος, χωρίς την πρόσληψη άλλου προσωπικού, εργαζόμενος με τον προσωπικό του μόχθο, και εκτελούσε υπηρεσίες οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων, στην Κρήτη και προς τον Πειραιά. Το δε εισόδημά του ήταν περισσότερο αμοιβή για τη σωματική του εργασία παρά εμπορικό κέρδος με την καθιερωμένη έννοια του όρου (1/2015 ΕιρΠάρου, 90/2008ΝΣΚ). Το καθαρό ετήσιο κέρδος του δεν υπερέβαινε καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του από το 2004 έως το 2010 τα 16.000 έως 17.300 ευρώ, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα. Επομένως ουδέποτε απέκτησε την εμπορική ιδιότητα. Στις 7-9-2011 διέκοψε οριστικά τη δραστηριότητά του και στη συνέχεια με τη με αρ. 7006/28-05-2012 απόφαση του ΟΑΕΕ συνταξιοδοτήθηκε λαμβάνοντας αρχικά το ποσό των 774,28 ευρώ ως σύνταξη γήρατος. Το έτος 2013 κρίθηκε από την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ ανάπτηρος κατά ποσοστό 80% λόγω αορτοστεφανιαίας παράκαμψης. Κατόπιν σύμφωνα με τη με αρ. 1067785/22-6-2015 επιστολή

του ΟΑΕΕ γνωστοποιήθηκε πρώτο των αιτούντων ότι καταβλήθηκε αχρεωστήτως ΕΚΑΣ ποσού 1200 και αυτό θα παρακρατείτο το 1/4 της μηνιαίας σύνταξής του μέχρι την εξόφληση, με αποτέλεσμα μέχρι και το Δεκέμβριο 2015 να λάβει σύνταξη 552 ευρώ, η δε προκαταβλητέα σύνταξη για τον Ιανουάριο ήταν ύψους 718ευρώ. Ως σύνταξη γήρατος στη συνέχεια λαμβάνει 720 ευρώ, από τα οποία 56 ευρώ παρακρατούνται για την εξόφληση της μηνιαίας δόσης προς τη ΔΟΥ. Η δεύτερη των αιτούντων ασχολείται με τα οικιακά, ουδέποτε εργάσθηκε και δεν έχει εισοδήματα.

Τα μηνιαία έξοδα διαβίωσης ανέρχονται στα 525 ευρώ, ενώ περαιτέρω δεν διαθέτουν κινητή και ακίνητη περιουσία. Διαμένουν σε ακίνητο κυριότητας της κόρης τους Αναστασίας, το οποίο και προσημειώθηκε για την εξασφάλιση του δανείου των αιτούντων ύψους 104.000 ευρώ.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, οι αιτούντες είχαν αναλάβει τα παρακάτω χρέη, ήτοι **έχουν χορηγηθεί** από τους καθ' ων η αίτηση στον πρώτο των αιτούντων, τα εξής δάνεια: α) Με τη με αρ. 32034194 σύμβαση πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό έλαβε δάνειο από την ██████████ ύψους 30.000ευρώ για το οποίο εγγυήθηκε η σύζυγός του ██████████ Η οφειλή του ανέρχεται συνολικά στα 533,98ευρώ, από τα οποία το κεφάλαιο είναι 154,05ευρώ, οι τόκοι 163,92 ευρώ και τα έξοδα 216,01 ευρώ, β) Με τη με αρ. 3305767 σύμβαση δανείου πίστωσης με την ίδια ως άνω Τράπεζα οφείλει συνολικά ποσό 52.017,04ευρώ, από τα οποία 31.984,75 είναι το κεφάλαιο, 19.261,76ευρώ είναι τόκοι και 770,53 ευρώ είναι τα έξοδα, γ) Από τη με αρ. 134675573001 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την ίδια ως άνω Τράπεζα, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, οφείλει συνολικά 2.906,40 ευρώ, από τα οποία 2.639,30 ευρώ είναι το κεφάλαιο, 267,10ευρώ οι τόκοι, δ) Από τη με αρ. 4792750675559169 σύμβαση πιστωτικής κάρτας με την ίδια ως άνω Τράπεζα, οφείλει συνολικά ποσό 17.560,65ευρώ από τα οποία 10.782,30ευρώ είναι κεφάλαιο και 6.778,35 ευρώ τόκοι, ε) Από τη με αρ. 4908450530433012 σύμβαση πιστωτικής κάρτας με τη σύμβαση Πειραιώς οφείλω συνολικά 2.656,97ευρώ, από τα οποία 2.057,77 είναι κεφάλαιο και τόκοι 599,20ευρώ, στ) Από τη με αρ. 10275300002169314 σύμβαση στεγαστικού δανείου με την ██████████ στην οποία ενέχεται ως

██████████
██████████

εγγυητής και οφειλέτρια είναι η σύζυγός του [REDACTED], λάβανε συνολικά 80.000ευρώ. Η σημερινή οφειλή είναι συνολικά 61.527,46ευρώ, από τα οποία το κεφάλαιο είναι 60.353,23, οι τόκοι 1.174,23, και οι τόκοι υπερημερίας 151,01. Στο δάνειο αυτό υπέγραψαν την 13/03/2013 πρόσθετη πράξη στεγαστικού δανείου προκειμένου να καταβάλουν το 30% της εκάστοτε τοκοχρεολυτικής δόσης. Για την εξασφάλιση του δανείου αυτού προσημειώθηκε το ακίνητο επί της οδού [REDACTED] όπου διαμένουν σήμερα και είναι ιδιοκτησίας της κόρης τους [REDACTED], ζ) Από τη με αρ. 10165900002867108 σύμβαση δανείου με τη δεύτερη καθ' ης, άλλοτε [REDACTED] οφείλω συνολικά 8.155,77ευρώ, από τα οποία 7.663,82 είναι κεφάλαιο, οι τόκοι 491,95ευρώ και 3,21 ευρώ έξοδα, η) Από τη με αρ. 0010-2751-00000010913 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την δεύτερη καθ' ης [REDACTED] έλαβε δάνειο 10.543,30ευρώ και οφείλει σήμερα συνολικά 11.075,81, από τα οποία 8.858,12 ευρώ είναι κεφάλαιο, 1.925,31 ευρώ τόκοι και 292,38ευρώ έξοδα, θ) Από σύμβαση πιστωτικής κάρτας με την [REDACTED] με αρ. λογαριασμού [REDACTED] οφείλει 11.916,46ευρώ, από τα οποία 5.669,50 είναι κεφάλαιο, 6.246,96 οι τόκοι, ι) Από σύμβαση πιστωτικής κάρτας με την [REDACTED] με αρ. λογαριασμού [REDACTED] οφείλει 12.358,84ευρώ, από τα οποία 5.986,07 είναι κεφάλαιο, 6.364,14 οι τόκοι και 8,63ευρώ τα έξοδα, ια) Προς το Ελληνικό Δημόσιο οφείλει ποσό 5.591,78ευρώ, από τα οποία 3.939,43 είναι το κεφάλαιο και 1.652,35ευρώ είναι οι προσαυξήσεις. Το ποσό αυτό έχει ρυθμισθεί σε 100 δόσεις ποσού 56,49ευρώ μηνιαίως και εξοφλείται με πάγια εντολή από το συνταξιοδοτικό τραπεζικό λογαριασμό του. Οφείλει επομένως ο πρώτος συνολικά ποσό 186.301,16 ευρώ.

Ακόμα, έχουν χορηγηθεί από τους καθ' ων η αίτηση στην δεύτερη των αιτούντων, τα εξής δάνεια: α) Με τη με αρ. 32034194 σύμβαση πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό ο σύζυγός της έλαβε δάνειο από την [REDACTED] ύψους 30.000ευρώ, στο οποίο ενέχεται ως εγγυήτρια. Η οφειλή της ανέρχεται συνολικά στα 533,98ευρώ, από τα οποία το κεφάλαιο είναι 154,05ευρώ, οι τόκοι 163,92 ευρώ και τα έξοδα 216,01ευρώ, β) Με τη με αρ. 3305767 σύμβαση δανείου πίστωσης με την ίδια ως άνω Τράπεζα οφείλει συνολικά ποσό 52.017,04ευρώ, από τα

οποία 31.984,75 είναι το κεφάλαιο, 19.261,76ευρώ είναι τόκοι και 770,53 ευρώ είναι τα έξοδα, γ) Από τη με αρ. 2068801063 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την ίδια ως άνω Τράπεζα οφείλει συνολικά 1.040,96ευρώ, από τα οποία 811,73ευρώ είναι το κεφάλαιο και 229,23ευρώ οι τόκοι, δ) Από τη με αρ. 0010-2753-00000008526 σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την [REDACTED] έλαβε δάνειο ύψους 11.374,85ευρώ, στο οποίο ενέχεται ως εγγυήτρια η κόρη της Αναστασία Φιτσάκη. Το σύνολο της οφειλής της ανέρχεται στα 10.407,42ευρώ, από τα οποία ποσό 10.106,49 ευρώ είναι κεφάλαιο, 287,91 ευρώ είναι τόκοι και 13,02ευρώ είναι τόκοι υπερημερίας, ε) Από τη με αρ. 10275300002169314 σύμβαση στεγαστικού δανείου με την [REDACTED], στην οποία ενέχεται ως εγγυητής ο σύζυγός της [REDACTED] έλαβαν συνολικά 80.000ευρώ. Η σημερινή οφειλή είναι συνολικά 51.527,46ευρώ, από τα οποία το κεφάλαιο είναι 60.353,23, οι τόκοι 1.174,23, και οι τόκοι υπερημερίας 151,01. Στο δάνειο αυτό υπέγραψαν την 13/03/2013 πρόσθετη πράξη στεγαστικού δανείου προκειμένου να καταβάλουν το 30% της εκάστοτε τοκοχρεολυτικής δόσης. Για την εξασφάλιση του δανείου αυτού προσημειώθηκε για ποσό 104.000ευρώ ακίνητο επί της οδού Ανθεμίου (καταχωρημένη στο Υποθηκοφυλακείο Ηρακλείου στον προσωρινό τόμο 1002 με αρ. καταχώρισης 10), όπου διαμένουν σήμερα και είναι ιδιοκτησίας της κόρης τους [REDACTED]. **Επομένως το σύνολο των οφειλών της ανέρχεται στα 125.526,86 ευρώ.**

Οι αιτούντες, κυρίως λόγω της μείωσης εισοδημάτων του αιτούντος, δεν μπορούν να ανταποκριθούν στην εξυπηρέτηση των χρεών τους, η δε αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητάς και των οφειλών τους κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί στο εγγύς μέλλον, λόγω της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας σε συνδυασμό με την ηλικία των αιτούντων, ενώ παράλληλα οι δανειακές τους υποχρεώσεις αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσης των δανείων με τόκους υπερημερίας. Συνεπώς συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση μόνιμη και διαρκής πραγματική αδυναμία των αιτούντων πληρωμής του κύριου όγκου των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους προς τις πιστώτριες. Σύμφωνα με τα προλεχθέντα, συντρέχουν στο πρόσωπο των αιτούντων οι προϋποθέσεις για την ένταξή τους στις ρυθμίσεις του νόμου 3869/2010 και ειδικότερα σε αυτήν του άρθρ. 8 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές.

Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης για την δεύτερη των αιτούντων, όπως προαναφέρθηκε, η αιτούσα στερείται οποιουδήποτε εισοδήματος. Ενόψει αυτού συντρέχουν στο πρόσωπο της οι προϋποθέσεις για καταβολή μηδενικών δόσεων για τα πέντε πρώτα χρόνια από το μήνα Μάιο 2018 κι έπειτα, αφού πληρούνται στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις του άρθρου 8 παρ.5 του Ν. 3869/2010. Οι μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τους πιστωτές της ορίζονται για την ίδια μηδενικές, με οριστική απαλλαγή της χωρίς επαναξιολόγηση, αφού δεν πρόκειται να βελτιωθεί η οικονομική της κατάσταση άμεσα, ενώ η υποχρέωση καταβολής μηνιαίων δόσεων θα οδηγούσε σε εξαθλίωση της οφειλέτριας αιτούσας, γεγονός το οποίο θα παραβίαζε τη γενική αρχή του δικαίου κατά την οποία κανείς δεν υποχρεούται στα αδύνατα (ΑΠ 288/2000 ΔΕΕ 2000, σελ. 743). Το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε ορισμό νέας δικασίμου για τον επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών της αιτούσας, διότι με βάσει τα ανωτέρω αποδειχθέντα, κρίνει ότι δεν πρόκειται να βελτιωθεί το εισόδημά της άμεσα.

Ο πρώτος των αιτούντων, λόγω του υψηλού κόστους ζωής που επιβαρύνει τις ανάγκες διαβίωσης, τους φόρους που επιβλήθηκαν, αλλά και των εσφαλμένων εκτιμήσεων του περί της δυνατότητας αποπληρωμής των οφειλών του, οδηγήθηκε αυτός σε αδυναμία εκπλήρωσης των συμβατικών του υποχρεώσεων, με αποτέλεσμα να περιέλθει χωρίς δική του υπαιτιότητα σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του. Η αδυναμία του είναι γενική, καθώς με το μηνιαίο οικογενειακό του εισόδημα, όπως αυτό διαμορφώθηκε, αδυνατεί και τις στοιχειώδεις μηνιαίες βιοτικές ανάγκες της οικογενείας του να καλύπτει και τη συνολική μηνιαία δόση των επίδικων δανείων να αποπληρώνει. Εξάλλου, η αδυναμία του είναι μόνιμη, επειδή δεν αναμένεται αύξηση του οικογενειακού του εισοδήματος κατά το προσεχές μέλλον, ενόψει των μνημονιακών νόμων που περιορίζουν ολοένα τα εργασιακά δικαιώματα των πολιτών. Με βάση τα προλεχθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος, οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του νόμου 3869/2010. Συνεπώς, το παρόν Δικαστήριο πρέπει να προβεί στην ρύθμιση μηνιαίων καταβολών για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών προς μερική εξόφληση των οφειλών του,

τηρουμένων των άρθρων 21 του Συντάγματος περί της υποχρέωσης ειδικής μέριμνας του Κράτους για την προστασία της οικογένειας, του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος που καθορίζει ως πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, του άρθρου 5 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος περί ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας υπό συνθήκες απόλυτης προστασίας της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας και του άρθρου 25 του Συντάγματος που καθιερώνει την αρχή του κοινωνικού κράτους. Εξάλλου, δεδομένου του ποσοστού αναπηρίας του, του ότι η σύζυγός του δεν εργάζεται, της ηλικίας του, της παρακράτησης από το μισθό του αλλά και του ότι διαμένει με τη σύζυγό του στην οικία της κόρης του κι άρα δεν επιβαρύνονται με τα περισσότερα λειτουργικά έξοδα της κατοικίας, οι μηνιαίες βιοτικές ανάγκες της οικογένειας του (διατροφή, ένδυση, υπόδηση, ΔΕΗ, τηλέφωνο, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη) προσδιορίζονται από το παρόν Δικαστήριο στο ποσό των 600 € κατά μέσο όρο. Συνεπώς, το ποσό που απομένει, κατά μέσο όρο, από το οικογενειακό εισόδημα για την κάλυψη των δανειακών υποχρεώσεων της οικογένειας του αιτούντος ανέρχεται σε 720 ευρώ σύνταξη του αιτούντος-650 ευρώ τα έξοδα διαβίωσης) 120€. Επομένως, η συνολική μηνιαία καταβολή, πρέπει να ορισθεί στο ποσό των 120,00€ το οποίο θα το οποίο θα καταβληθεί σε 60 άτοκες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης για το μήνα Μάιο 2018 το τελευταίο πενθήμερο και για κάθε επόμενο μήνα το πρώτο δεκαήμερο. Από το ποσό των 120,00 ευρώ της μηνιαίας δόσης αντιστοιχεί στην πρώτη απαίτηση το ποσό των 0,34 ευρώ, στην δεύτερη απαίτηση 33,51 ευρώ, στην τρίτη 1,87 ευρώ, στην τέταρτη 11,31 ευρώ, στην πέμπτη 1,71 ευρώ, στην έκτη 39,63 ευρώ, στην έβδομη 5,25 ευρώ, στην όγδοη 7,13 ευρώ, στην ένατη 7,68 ευρώ, στη δέκατη 7,96 ευρώ και στην ενδέκατη 3,60 ευρώ.

Ενόψει των παραπάνω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές των αιτούντων, όπως αναφέρεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή τους από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτριών τους, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ.1 ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που τους

επιβάλλονται με την απόφαση αυτή. Τέλος δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ απούσης της τέταρτης των καθ' ων και παρουσία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη των αιτούντων με τον ορισμό: 1) για τον αιτούντα, μηνιαίων καταβολών προς τις πιστώτριές του επί πέντε χρόνια (60 μήνες), τις οποίες καθορίζει στο χρηματικό ποσό των εκατόν είκοσι (120,00) ευρώ και συγκεκριμένα για την πρώτη απαίτηση το ποσό των 0,34 ευρώ, για την δεύτερη απαίτηση 33,51 ευρώ, για την τρίτη 1,87 ευρώ, για την τέταρτη 11,31 ευρώ, για την πέμπτη 1,71 ευρώ, για την έκτη 39,63 ευρώ, για την έβδομη 5,25 ευρώ, για την όγδοη 7,13 ευρώ, για την ένατη 7,68 ευρώ, για τη δέκατη 7,96 ευρώ και για την ενδέκατη 3,60 ευρώ και 2) για την αιτούσα, μηδενικών για πέντε χρόνια (60 μήνες), οι οποίες θα αρχίσουν για το μήνα Μάιο 2018 το τελευταίο πενθήμερο και για κάθε επόμενο μήνα το πρώτο δεκαήμερο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο, την 29 -12-2017, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους, παρουσία της γραμματέως [REDACTED]

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΙΓΑΙΟΝ 28 ΙΟΥΝ. 2018 Θεωρήθηκε η σύμβαση και η έκδοση των κατά τη σειρά της παραγγελίας.
Ηράκλειο
Παραγγελία ρυμπώστες
28 ΙΟΥΝ. 2018

Hockázás